

fattelse af Etkammersystemets Fortrin støttet ved Hensynet til det praktiske Lovgivningsarbejdes Tarv.

Venstre-Mindretallet afviste Forslaget allerede af den Grund, at »Forfatnings-Ændringer som Regel kun bør finde Sted med mange Aars Mellemløb«. Efter mange og lange Forhandlinger var man i 1915 enedes om den nuværende Forfatning, hvorom Statsminister Zahle havde udtalt: »Ved den nye Grundlov er alle politiske Privilegier afskaffet. Den giver lige statsborgerlig Ret til Mand og Kvinde, rig og fattig, høj og lav.« Disse Ord havde stadig Gyldighed, og Mindretallet mente derfor, at man fremdeles kunde være tjent med denne Grundlov. Forslaget indeholdt dernæst intet Værn for Mindretallets Ret, medens Etkammer-Forfatninger dog gav visse Garantier mod overilede Beslutninger; den finske Forfatning gav saaledes en Trediedel af Rigsdagens Medlemmer Ret til at forlange Sagen udsat til næste Rigsdag efter nye Valg, og den krævede kvalificeret Majoritet til nye Skatter, Statslaan og Grundlovsforandringer. Den Omstændighed, at der for Tiden var forskelligt politisk Flertal i Rigsdagens to Ting, ansaa Venstre ikke for tilstrækkelig Begrundelse for nu at rejse en Grundlovs-kamp; Mindretallet fremhævede derimod Regeringens Pligt til at søge Uoverensstemmelser mellem Tingene udjævnet. Bestemmelsen om Indførelse af et fast Revisions-Udvalg kunde, om man ansaa et saadant Udvalg for formaalstjenligt, gennemføres ved almindelig Lov. Mindretallet mente imidlertid ikke, at et saadant Udvalg var særlig paakrævet.

Det konservative Mindretal betonedede ligeledes, at Forslaget ikke sikrede selv et nok saa stort Mindretal virkelig Indflydelse paa den almindelige Lovgivning. De Konservative hævdede desuden, at det meget vel var muligt at gennemføre vigtige Lovforslag under den bestaaende Forfatning, og at et Etkammersystem ikke gav blot nogenlunde Sikkerhed for et regeringsdygtigt Flertal og altsaa ikke Sikkerhed for, at Lovgivningsarbejdet vilde blive væsentlig lettere end under den bestaaende Forfatning. Hvis Regeringen virkelig vilde have drøftet Spørgsmaalet med Oppositionen, burde det være sket gennem Nedsættelse af et Udvalg eller en Kommission til at gennemgaa den Række Problemer, som unægtelig var fremme med Hensyn til Landets Forfatning. Herunder maatte ogsaa Spørgsmaalet om Beskyttelse af Mindretallene tages op. Mindretallet ønskede en saadan Beskyttelse, men nægtede ikke, at den kunde skabes under andre Former end dem, der indeholdes i den nuværende Forfatning. Skulde Regeringen være villig til at gaa ind i en saadan Overvejelse i et sagkyndigt-politisk Udvalg eller en Kommission, vilde Mindretallet finde det formaalstjenligt;